

Jan Štefka: Host specificity, genetic variability and genealogy in populations of model parasite species

Stanovisko školitele k disertační práci

Ačkoliv jsem se jí snažil skrývat, pocíťoval jsem při zadávání tohoto tématu disertační práce značnou obavu. Ta pramenila především ze dvou faktů. Za prvé: práce je postavena na dvou velmi odlišných modelech, což samozřejmě přináší riziko, že se v nich doktorand „ztratí“ a k pořádnému výsledku nedotáhne ani jeden. Za druhé: Jan Štefka, aniž by to tušil, nebo byl varován, vstupoval do laboratoře, jejíž zaměření bylo striktně molekulárně fylogenetické, bez jakýchkoliv zkušeností s populační genetikou. Navíc jediná metoda získávání vzorků, zvládnutá tehdejšími osazenstvem laboratoře, byla metoda e-mailová. V případě populační studie však bylo jasné, že si s vyhledáváním dobrovolných dárců přes WOS nevystačíme.

Důkazem, že se Jan Štefka vyrovnal s touto potenciálně nebezpečnou situací skvěle, je konečná podoba jeho disertační práce, se kterou jsem jako školitel zcela spokojen. Výsledkem jsou dosud tři již publikované práce a jeden rukopis v jehož opublikování v kvalitním časopise doufáme. Z metodického hlediska práce nejen zcela naplnila mé původní představy, ale výrazně rozšířila a posunula kupředu metodické zaměření laboratoře. Nemám tak ani na mysli zcela již nečekanou osobní zkušenost s kladením a vybíráním pastí v brzkých ranních hodinách, ale především nově zavedené metody populační genetiky. (Jan Štefka k tomu měl vhodné předpoklady vyplývající již z jeho zkušeností na magisterské práci, zabývající se hybridizací kuněk). Za zásadní například považuji úspěšný pobyt Jana Štefky v laboratoři Dr. Gillearda (University of Glasgow), během něhož se mu podařilo izolovat set mikrosatelitů pro populační analýzu druhu *Ligula intestinalis*. Za stejně úspěšné považuji jeho úsilí o ovládnutí a smysluplné propojení řady metodologických postupů zpracování molekulárních dat, od klasických fylogenetických analýz, přes genealogické rekonstrukce, až po populačně genetické vyhodnocení získaných údajů. Z hlediska další perspektivy tohoto výzkumu v naší laboratoři je důležité, že se podařilo na něj navázat v několika dalších bakalářských a magisterských pracích.

S Janem Štefkou byla velice dobrá a bezproblémová spolupráce. Předpokládám a doufám, že po plánovaném několikaletém pobytu v zahraničí se vrátí na Parazitologický ústav nebo Přírodovědeckou fakultu a bude zde v tomto typu výzkumu zdárně pokračovat.



Václav Hypša